

Duminică, 25 decembrie, 2016: Nașterea Domnului (Crăciunul)

Apostolul: Galateni 4: 4-7:

Dar când a venit plinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub lege, ca pe cei de sub lege să-i răscumpere, ca să dobândim înfierea. Și pentru că sunteți fii, Dumnezeu L-a trimis în inimile noastre pe Duhul Fiului Său care strigă: "Ava," adică: "Părinte!" Așa că nu mai ești rob, ci fiu; iar dacă ești fiu, ești și moștenitor al lui Dumnezeu, prin Iisus Hristos.

Evanghelia: Matei 2:1-12:

După ce S-a născut Iisus în Betleemul Iudeii, în zilele împăratului Irod, iată au venit la Ierusalim magii din Răsărit și au întrebat: "Unde este Cel ce S-a născut rege al iudeilor? Fiindcă I-am văzut steaua în Răsărit și am venit să ne închinăm Lui." Și auzind acestea, regele Irod s-a tulburat, și tot Ierusalimul împreună cu el. Și adunând pe totii arhiereii și pe cărturarii poporului, i-a întrebat unde trebuia să Se nască Hristos. "În Betleemul din

Iudeea," i-au răspuns ei, "căci așa este scris prin prorocul: "Si tu, Betleeme, din pământul lui Iuda, nicicum nu ești mai mic între căpeteniile lui Iuda; căci din tine va ieși Cărmuitorul Care va păstori pe poporul Meu Israel." Atunci Irod a chemat în ascuns pe magi și a aflat întocmai de la ei vremea în care li se arătase steaua. Și trimițându-i la Betleem, le-a zis: "Mergeți și cercetați cu de-amănuntul despre Prunc: și, dacă-l veți afla, dați-mi și mie de veste, ca să vin și eu să mă închin Lui." Iar ei, ascultându-l pe împăratul, au plecat; și iată steaua pe care o văzuseră în Răsărit, mergea înaintea lor, până ce a venit și a stat deasupra locului unde era Pruncul. Și văzând ei steaua, s-au bucurat cu bucurie foarte mare. Și intrând în casă, au văzut Pruncul împreună cu Maria, mama Lui; și căzând la pământ, I s-au închinat; și deschizându-și vistierile, I-au adus daruri: aur, tămâie și smirnă. Dar luând prin vis înștiințare să nu se mai întoarcă la Irod, pe altă cale s-au dus în țara lor.

PASTORALĂ LA PRAZNICUL NAȘTERII DOMNULUI 2016

† NICOLAE

din mila lui Dumnezeu

**Arhiepiscop al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române a Statelor Unite ale Americii și
Mitropolit al Mitropoliei Ortodoxe Române a celor două Americi**

*Iubitului cler și dreptslăvitorilor creștini,
pace și bucurie de la Hristos Domnul,
iar de la noi arhierească binecuvântare.*

*”Că la Vitleem Maria, săvârșind călătoria,
Într-un mic sălaș, din acel oraș, naște pe Mesia.”*

**Preacucernici Părinți,
Iubiți Credincioși,**

Cuvintele colindului *sfânt și bun* ”O, ce veste minunată” ne vestesc tuturor bucuria împlinirii călătoriei către Bethleem a sfintei familii pentru a asculta porunca recensământului cerut de Cezarul August. Călătoria lor de la Nazaret la Betleem nu se împlinește însă prin prezentarea la autorități, ci prin evenimentul minunat al nașterii pruncului Iisus în ieslea Betleemului. Iar vestirea împlinirii acestui pelerinaj de către îngeri a fost prilej de cântare de laudă adusă lui Dumnezeu de către păstori. Pelerinajul sfintei familii devenit prilej de bucurie ne poate oferi și nouă motiv de înțelegere a pelerinajului nostru pe pământ către Ierusalimul ceresc.

Adam cel întâi creat și căzut în păcat s-a aflat într-un pelerinaj al regăsirii paradisiului pierdut. Adam și Eva cei neascultători de Dumnezeu s-au ascuns mai întâi de la fața Lui (Facere 3, 8-9), iar apoi au auzit pedeapsa izgonirii din rai (Facere 3, 23-24), nu înainte de a li se făgădui trimiterea Mântuitorului care să distrugă puterea celui rău, a dezbinătorului dintre om și Dumnezeu: ”*Dușmănie voi pune între tine și între femeie, între sămânța ta și sămânța ei; acela îți va zdobi capul, iar tu îi vei înțepa călcâiul*” (Facere 3, 15). Omul căzut de la fața lui Dumnezeu începe un *pelerinaj al pocăinței* cu dorința de a-l regăsi pe Tatăl Creatorul și Proniatorul, cu dorința de a afla din nou sens existenței sale pe pământ.

Istoria neamului omenesc până la Întruparea Fiului lui Dumnezeu este un lung pelerinaj al omului prin timpuri ca și călătoria unui vas pe mările tulburate ale lumii. Furtunile vremilor au fost aproape să înghită omenirea neascultătoare și îndărătnică, dacă ne gândim la potopul lui Noe sau la turnul lui Babel, dar în aceste furtuni s-a arătat grija lui Dumnezeu față de creația Sa. Căci Și-a ales sieși un popor pe care l-a binecuvântat ca din sânul lui să se nască Mântuitorul lumii: ”*te voi binecuvânta cu binecuvântarea Mea și voi înmulți foarte neamul tău... și se vor binecuvânta prin neamul tău toate popoarele pământului, pentru că ai ascultat glasul Meu*” (Facere 22, 17-18). Istoria poporului evreu este continuarea acestui pelerinaj marcat de rătăcirii de la închinarea către adevăratul Dumnezeu și întoarceri prin glasul profeților. Sf. Vasile cel Mare ne vorbește de acest pelerinaj petrecut sub purtarea de grijă a lui Dumnezeu: ”că nu Te-ai întors până la sfârșit de la zidirea Ta, pe care ai făcut-o, Bunule, și nici n-ai uitat lucrul mâinilor Tale, ci în multe chipuri l-ai cercetat întru îndurărilor milei Tale: prooroci ai trimis, minuni ai făcut prin sfinții tăi care au bineplăcut ție, din fiecare neam; grăitu-ne-ai prin gura proorocilor, slujitorii Tăi, mai înainte vestindu-ne mântuirea ce avea să fie” (Sf. Liturghie a Sf. Vasile cel Mare).

Pelerinajul omenirii prin istorie se împlinește prin coborârea Fiului lui Dumnezeu în timp și în istorie pentru a le da sensul veșniciei. Nu este întâmplător faptul că evenimentul minunat al Nașterii lui Hristos este descris tot ca un pelerinaj. Fecioara Maria și dreptul Iosif au pornit din Nazaret spre Betleem ”ca să se înscrie” căci erau din ”casa și din neamul lui David” (Luca 2, 4). Au pornit într-un pelerinaj tocmai în zilele când se

apropia sorocul ca Fecioara să nască. Dar adevăratul pelerinaj l-a împlinit pruncul din pânțece. El, Dumnezeu cel nevăzut, a pornit spre Betleem ca să se arate văzut sub chipul pruncului nevinovat în ieslea cea săracă. Betleemul a devenit locul întâlnirii lui Dumnezeu cu omul, sătucul din marginea cetății Ierusalimului a devenit centrul Universului, căci acolo Dumnezeu s-a descoperit omului pelerin dornic de pocăință și de întâlnirea cu Dumnezeu. Dumnezeu și omul aleargă unul către altul spre o regăsire mântuitoare pentru om. Înstrăinarea omului de Dumnezeu prin păcatul lui Adam este vindecată la împlinirea pelerinajului prin istorie spre ieslea Betleemului.

Taina smereniei Fiului lui Dumnezeu descoperită prin arătarea Sa ca un prunc este exprimată de Sf. Apostol Pavel în Epistola către Filipeni, reluată de Sf. Vasile cel Mare în Sf. Liturghie care îi poartă numele: *”Iar când a venit plinirea vremii, ne-ai grăit prin Însuși Fiul Tău, prin care și veacurile le-ai făcut. Care, fiind strălucirea slavei Tale și chipul ipostasului Tău și purtând toate cu cuvântul puterii Sale, nu răpire a socotit a fi asemenea Ție, lui Dumnezeu-Tatăl, ci Dumnezeu fiind, mai înainte de veci, pe pământ S-a arătat și cu oamenii a viețuit; și din Sf. Fecioară întrupându-se, S-a smerit pe Sine, chip de rob luând, făcându-se pe Sine asemenea cu chipul smeritului nostru trup, ca să ne facă pe noi asemenea chipului slavei Sale.”* Sf. Grigorie Palama tâlcuiește această nebănuită cale a smereniei: *”Fire mai presus de fire Dumnezeu fiind, nu are a sui mai sus, la înălțime sau la slavă mai mare. El se înalță din cele de jos, din a se coborî și smeri în fapțurile Sale. Slava Celui Preaînalt este coborârea la cele smerite.”* Fiul lui Dumnezeu s-a făcut om pentru ca pe om să îl facă Dumnezeu, spun Părinții Bisericii.

Minunea smereniei lui Dumnezeu din Betleem a fost descoperită altor pelerini. Mai întâi păstorilor de către îngeri, apoi magilor plecați pelerini după stea spre locul nașterii Mântuitorului. Aceștia au învățat *”de la stea să se închine Soarelui Dreptății”*, ne spune Troparul sărbătorii. Ceea ce înseamnă că pelerinajul lor a stat sub semnul smereniei înțelegătoare. Au pornit să I se închine Împăratului lumii fără să știe unde merg, dar călăuziți de credința în ocrotirea lui Dumnezeu și lumina Lui. Și și-au împlinit pelerinajul prin aducerea de daruri lui Hristos Mântuitorul, descoperit de stea în ieslea Betleemului.

Preacucernici Părinți, Iubiți Credincioși,

Descoperirea acestor sensuri ale pelerinajului către Betleem este profund semnificativă pentru propriul nostru pelerinaj prin această viață. De la botez suntem în corabia Bisericii, sub cârmuirea lui Hristos, călătorind spre întâlnirea cu Dumnezeu în veșnicie. Dar această călătorie, acest pelerinaj, îl împlinim deja călători fiind cu Hristos. În pelerinajul nostru se cuvine să avem credința și smerenia magilor că Domnul ne ocrotește și vom trece prin valurile ispitelor vieții. Când acestea se înalță amenințătoare, să nu ne îndepărtăm privirea de la Hristos pentru a nu ne scufunda precum Sf. Apostol Petru. Să rămânem pelerini în corabia Bisericii avându-l cârmaci pe Hristos, căci în afara ei vom pierde calea către veșnicie. Să ne ridicăm mâinile la rugăciune și să-i cuprindem și pe cei îndepărtați de Hristos și de corabia Sa, să ne ținem împreună cu frații noștri, copii, tineri sau adulți și împreună să călătorim cu nădejde că vom *”săvârși și noi călătoria”* către Betleemul mântuirii noastre. În aceste puține cuvinte este așezată toată nădejdea împlinirii misiunii la care ne-a chemat Dumnezeu pe acest pământ.

Îl rog pe Dumnezeu să lumineze pe fiecare preot și credincios, să ocrotească fiecare parohie și mănăstire a noii noastre Mitropolii. Noul An să ne fie binecuvântat, să ne înmulțim speranța și să creștem în credința în Dumnezeu.

Vă îmbrățișez frățeste în Hristos Domnul și vă urez să petreceți sfintele sărbători ale Crăciunului, Anului Nou și Bobotezei cu sănătate, pace și bucurii duhovnicești!

La Mulți Ani!

Al vostru frate întru rugăciune către Dumnezeu
și doritor de tot binele cresc,
† **Mitropolit NICOLAE**

Chicago, Praznicul Nașterii Domnului, 2016

Agapa Duminicală

Pentru această duminică, următoarele familii
sunt programate pentru Agapa Duminicală:

Șerban și Mădălina Stoleru
Liviu și Corina Sasu
Viorel și Veronica Ciocan

*Dacă folosiți bucătăria și aragazul, vă rugăm să
le lăsați în stare de curățenie!*

Mulțumim mult tuturor!

MESAJ DE CRĂCIUN ȘI ANUL NOU

Consiliului Parohial și Societatea Doamnelor parohiei noastre
adresează tuturor membrilor și sprijinatorilor noștri
cele mai bune doriri pentru un
CRĂCIUN FERICIT și un AN NOU cu pace și sănătate!

LA MULȚI ANI!

Vecernia Nașterii Domnului

**Sâmbătă, 24 decembrie, vom oficia Vecernia Nașterii Domnului
la orele 4:30, urmată de Spovedanie.**

SFINTIREA CASELOR

În ziua de 6 ianuarie sărbătorim Botezul Domnului (Boboteaza).
După Sfânta Liturghie va avea loc Sfințirea Mare a Apei, după care
părintele va începe sfințirea caselor.
Cei interesați sunt rugați să se înscrie pe lista de la biserică sau să sune la
părintele George la 780-473-0029 pentru programare.

MEMBRIA

Consiliul Parohial adresează un călduros apel, rugând pe toți sprijinatorii
parohiei noastre să-și plătească membria cât mai curând posibil.

În felul acesta putem conta pe fondurile necesare pentru împlinirea
răspunderilor financiare pentru restul anului în curs.

VĂ MULTUMIM MULT!

Predica on line

Predica duminicală este postată on line.
Pentru acces, mergeți la site-ul parohiei noastre (bisericaedmonton.org),
apăsați pe Multimedia și apoi pe Audio.

TEOLOGIA ÎNTRUPĂRII MÂNTUITORULUI OGLINDITĂ ÎN COLINDELE DE CRĂCIUN

Iată-ne, prin harul iubitorului și milostivului Dumnezeu, făcând pregătiri pentru a sărbători încă o dată măritul Praznic al mântuirii noastre, Nașterea Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Ori de câte ori sosește acest Praznic, nu putem să nu retrăim amintiri frumoase din copilăria noastră, legate de acest sezon festiv și plin de bucurie. Și, se pare că pe măsură ce înaintăm în vârstă, devenim tot mai sentimentali. Fie că împărtășim aceste amintiri cu membrii familiei noastre sau cu prietenii, fie că ne coborâm în adâncul ființei noastre și decidem să depășim aceste amintiri în tăcere, acest exercițiu mintal își are explicația în intensitatea cu care am anticipat și apoi am trăit Crăciunul în nevinovăția copilăriei noastre, dar și în taina care învăluie acest mare, unic și greu de înțeles act de intervenție al lui Dumnezeu pentru mântuirea noastră.

Din momentul când îngerii au cântat prima colindă de Crăciun *“Mărire întru cei de sus, lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire”* (Luca 2: 14) în noaptea sfântă a Nașterii Domnului, creștinii le-au urmat exemplul, propovăduind din generație în generație, vreme de peste două mii de ani, mila cea bogată, compasiunea și dragostea cea fără de margini ale lui Dumnezeu față de neamul omenesc.

Cine dintre noi nu-și amintește de anii când, împreună cu alți copii, mergeam cu colinda din casă în casă, înfruntând cu curaj zăpada mare și frigul nopții? Deși o făceam pentru darurile sau banii pe care ni-i ofereau gazdele, nimeni (nici chiar părinții noștri) nu ne-au spus că, de fapt, noi repetam ceea ce făcuseră îngerii în noaptea Nașterii lui Iisus: răspândeam lumii vestea că s-a împlinit făgăduința lui Dumnezeu de a trimite pe Unicul Său Fiu pentru mântuirea neamului omenesc. Noi eram îngerii timpului nostru care vesteam bucuria cea mare păstorilor, gospodinelor, țăranilor, muncitorilor, dascălilor, preoților, etc., comunităților noastre. De aceea trebuie să încurajăm pe copiii și nepoții noștri să continue această tradiție minunată de vestire și preamărire a venirii Mântuitorului la noi.

Să analizăm acum conținutul unora din aceste colinde, transmise din generație în generație, și să înțelegem că ele nu sunt cântece fără sens, alcătuite la întâmplare, ci mai degrabă, mesaje bine gândite, pline de înțeles teologic și doctrinar, avându-și originea în Europa, unde mesajul creștin a fost propovăduit de însuși Apostolii Fiului lui Dumnezeu cel Întrupat.

Ținând seama de relațiile evanghelice, unele colinde evidențiază prezența și participarea, la evenimentul Nașterii Domnului, a elementelor naturii (**aștrii cerești**) și a **personajelor (martorilor oculari)**, atât **din lumea văzută**, cât și din cea **nevăzută**: *“Steaua sus răsare / Ca o taină mare / Steaua strălucește / Și lumii vestește”* (Steaua sus răsare); *“La Vitleem colo jos / Cerul arde luminos / Preacurata naște astăzi pe Hristos”* (La Vitleem colo jos); *“Îngerii cântau / Păstori fluierau / Magii se-nchinau / Toți se bucurau”* (Praznic luminos);

Colindătorii au un rol dublu: acela de **vestitori (îngerii generației lor)** ai evenimentului care marchează începutul mântuirii lumii, precum și acela de **răscolitori de conștiințe (prooroci)**, îndemnând gazdele să se pregătescă, nu numai din punct de vedere material, ci și duhovnicesc, să-și împodobească candelile sufletești pentru primirea Mirelui: *“Sus boieri, nu mai dormiți / Vremea e să vă treziți (gătiți) / Casa să v-o măturați / Și masa s-o încărcați”* (Sus plugari);

Întruparea celei de a doua persoane a Sfintei Treimi **din Fecioara Maria** este absolut reală („Și Cuvântul trup S-a făcut și S-a sălășluit între noi” - Ioan 1: 14). Drept consecință, Fiul lui Dumnezeu cel întrupat, din punct de vedere al firii omenești, pe care a asumat-o de bunăvoie, are nevoie de aceeași **gingașă îngrijire și protecție** împotriva **elementelor naturii**, ca orice prunc plâpând: *“Din Fecioară S-a născut / Și*

cu lapte S-a crescut / Cu scutece S-a'nfășat / Și în brațe S-a purtat / Domnul Iisus Hristos” (Nouă azi ne-a răsărit); *“Mititel, înfășeșel / În scutec de bumbăcel / Vântul bate, nu răzbate / Neaua ninge, nu-L atinge”* (Astăzi s-a născut Hristos);

Mesia cel făgăduit de Dumnezeu Tatăl și prezis de proorocii Vechiului Testament nu **S-a născut** dintr-o femeie oarecare, ci **din Fecioara Maria, din Precurata**, care fusese pregătită pentru acest rol înainte de nașterea ei și apoi prin petrecerea vieții la Templu, în rugăciune și devoțiune totală: *“Că astăzi Curata / Prea nevinovata/ Fecioara Maria / Naște pe Mesia”* (Steaua sus răsare); *Precurata naște astăzi pe Hristos*” (La Vitleem colo jos).

Un alt adevăr teologic-doctrinar, care stă drept fundament al propovăduirii Bisericii Ortodoxe, este cel privitor la **deoființimea Fiului lui Dumnezeu cu Tatăl și cu Duhul Sfânt și existența Sa din veșnicie**, împreună cu celelalte două personae ale Sfintei Treimi. Nici acest adevăr nu rămâne neevidențiat de frumoasele noastre colinde: *“Astăzi S-a născut / Cel făr'de'nceput / Cum au spus proorocii”* (O, ce veste minunată!).

Nici **elementul pastoral**, care este parte intrinsecă a etosului românesc, nu lipsește din mesajul colindătorilor. Colinda intitulată **“Trei păstori”** este de o frumusețe unică în acest sens. Cei trei păstori își unesc eforturile în a căuta și culege cele mai frumoase și mai reprezentative **flori din spațiul mioritic**, pe care apoi, cu măiestrie și finețe le împletesc într-o **cunună**, pe care i-o oferă **Pruncului Împărat** ca dar din partea întregului neam românesc. Ei joacă rolul **Magilor români** care, prin darul cules cu grijă din grădina lui Dumnezeu, reprezintă sensibilitatea sufletului românesc și totodată îndeplinirea unui **act liturgic, de epicleză**, prin oferirea celor pe care Dumnezeu ni le dăruiește, ca dar spre sfințire (*“Ale Tale dintru ale Tale, Ție-Ți aducem de toate și pentru toate”*): *“Trei păstori se întâlniră / Și așa se sfătuiră: / Haideți fraților să mergem / Floricele să culegem / Și să facem o cunună / S-o-mpletim cu voie bună / Și s-o ducem lui Hristos / Să ne fie de folos.”*

Întruparea Mântuitorului face parte din planul veșnic al lui Dumnezeu Tatăl de **mântuire a neamului omenesc**, pe care-l înfăptuiește prin trimiterea în lume a Unicului Său Fiu. Acesta însă este un act trinitar, pentru că la el participă, de bunăvoie, atât **Fiul, care vine** (**“în numele Tatălui”**), cât și Duhul Sfânt, prin rolul Său în actul de concepție a lui Hristos: *“Pe Fiul în al Său nume / Tatăl L-a trimis în lume / Să se nască și să crească / Să ne mântuiască”* (O, ce veste minunată!).

În altă colindă găsim aceeași idee dar, de data aceasta, dezvoltată și plină de înțeles biblic și teologic; Nașterea Domnului este descrisă ca **înfăptuirea protoevangheliei**, în care **Fecioara Maria este mijlocitoarea actului de înnoire a neamului omenesc**, descendent din protopărinții (*“strămoșii”*) Adam și Eva: *“Raiul cel închis / Azi iar s-a deschis / Șarpelui cumplit / Capul s-a zdrobit / Și strămoșii iară / Prin Sfânta Fecioară / Iar s-au înnoit”* (Praznic luminos);

În cele de mai sus am făcut referire doar la cele mai cunoscute colinde din vastul tezaur pe care-l avem. Obiceiurile noastre legate de Praznicul Nașterii Domnului sunt de o frumusețe, profunzime și bogăție teologică neegalată. Dacă ne gândim la *“Cântecul de Stea,”* acesta singur poate fi subiectul unui eseu.

Închei cu urările de sănătate și bucurie, în mod superb exprimate în *“Colindița: ”Sus, mai sus v-am înălțat / Ce-am știut tot v-am cântat / Rămâneți dar sănătoși / Sănătoși și bucuroși / C-ați ajuns ziua cea sfântă / Când colindele se cântă / Sărbătoarea lui Hristos / Să vă fie de folos!”*

Pr. George Bazgan